

Rijekos universitetas, turizmo ir svetingumo fakultetas
Ugnė Kapčiūtė ir Monika Milieškaitė
Faculty of Business Management

Studijos. Pirmas porą savaitių paskaitos vyko fakultete, po to perėjome į nuotolinį mokymą. Paskaitų kokybę virtualioj aplinkoj galima vertinti atlaidžiau, nes kai kuriems dėstytojams vesti paskaitas internetu yra sunkiau, negali perteikti sklandžiai minčių, o ir interneto kokybė ne nuo jų priklauso. Skiriasi ir pačių dėstytojų požiūris į paskaitas. Mūsų fakultete (manau ir kituose šio universiteto fakultetuose) dėstytojai turėjo galimybę rinktis ar vesti įprastas paskaitas ar vesti konsultacinio pobūdžio paskaitas. T.y. kai kurse yra mažiau nei 10 studentų, dėstytojas turi teisę rinktis vesti konsultacinio pobūdžio paskaitas – studentai rašo dėstytojui tik tada, kai turi klausimų, o įprastos paskaitos nevyksta, reikia mokytis savarankiškai. Dėl pandemijos studentų skaičius fakultete buvo stipriai sumažėjęs, todėl grupėse būdavo tikrai mažai žmonių. Pavyzdžiui, buhalterinės apskaitos grupėje buvome trys merginos. Kaip jau minėjau, dėstytoja galėjo rinktis konsultuoti mus, bet nevesti įprastų paskaitų, tačiau ji pasirinko vesti normalias paskaitas kiekvieną savaitę, kas labai padėjo, nes buhalterija yra gan painus dalykas, kurį būtų sunku mokytis savarankiškai. Kita dėstytoja, kuri dėstė Introduction to Hospitality, pasirinko mus konsultuoti, bet nevesti įprastų paskaitų, nors grupėje mūsų buvo 9 žmonės. Susisiekti su dėstytoja buvo gan sunku, į laiškus atsakydavo po poros dienų, tik paskirdavo darbus. Manau, kad pačio dėstytojo požiūris į jo dėstomą dalyką diktuoja studentų požiūrį į tą dėstytoją ir į dėstomą dalyką. Jeigu bendrai vertinant, dėstytojai yra reiklūs. Vertinu daugiau nuotolines paskaitas, nes visi atsiskaitymai vyko nuotoliniu būdu. Į visus rengiamus projektus tikrai reikėjo įdėti pastangų norint gauti gerus rezultatus.

Bendrabutis. Turėjome pasiūlymą tarp dviejų bendrabučio pasirinkimų - Trsat dormitory ir Goran Kovačić Student Dormitories. Mes pasirinkome gyventi naujai įrengtame Trsat, kuris buvo 5 pastatų kompleksas. Kambariai naujai įrengti su visomis būtinomis priemonėmis, rankšluosčiais ir patalynėmis (patalynę galima keisti 2 kartus per mėnesį nemokamai, jeigu norite dažniau, teks mokėti) indais, visų šių dalykų vežtis nereikia. 3 iš pastatų buvo gyvenamieji, likusiuose buvo administracija, skalbykla ir valgykla, bet apie ją vėliau. Bendrabučio administracijoje dirba draugiški žmonės, bet jeigu yra liepta laikytis kokių nors taisyklių - laikykitės, nes šiuo klausimu jie yra griežti. Ypač pandemijos metu, jie per kameras tikrina ar nėra būriuojamasi, ar liftu naudojasi tik vienas žmogus. Tikiuosi, jog kai ateinančiam žiemos ar pavasario semestru studentai važiuos ten mokytis, tokių ribojimų jau nebus. Dėl taisyklių nesilaikymo pirmą kartą gaunate įspėjimą, antrą kartą - papeikimą, trečią kartą turėsit ieškotis kito būsto. Bendrabutyje ir aplink jį yra wifi. Gana dažnai signalas buvo prastas, yra tekę rašyti IT specialistam, kad sutvarkytų. Trsat komplekse yra nemokama sporto salė - viduje nebuvome, nes dėl pandemijos ir ribojimų buvo uždaryta.

Valgykla. Visiškai šalia yra valgykla į kurią galima eiti studentams turintiems X-Card (kortelę išduoda fakultetas nemokamai, du kartus per mėnesį fakultetas papildoma kortelę pinigais) ir maistui būna apie 72% nuolaida. Mes pietums ar vakarienei išleisdavome apie €1,5 – €2 už pilną meniu – sriuba, šiltas patiekalas (pasirinkti yra ir vegetariškų), salotos, desertas, obuolys/apelsinas ir pudingas. Jeigu nesate labai išrankūs maistui, tai tikrai siūlau valgyti valgykloje, nes daug sutaupysit. Kainos prekybos centruose yra gan panašios į lietuviškas.

Atsiskaitymas. Kroatijoje mažai kur galima atsiskaityti kortele. Net labai turistinėse vietose atsiskaityti galima tik grynais, todėl reikia iš anksto tuo pasirūpinti. Kortele atsiskaityti galima tik prekybos centruose, kai kuriose kavinėse (bet toli gražu ne visose), net mažos parduotuvėlės dažniausiai nepriima kortelių.

Telefono ryšys. Jeigu lietuviškas operatorius nesuteikia tinkamų sąlygų naudotis lietuviška kortele Kroatijoje, siūlau nusipirkti vietinę sim kortelę - ją nusipirkau dar oro uoste iš karto su papildymu, bet taip pat galima nusipirkti ir visuose kioskuose.

Keliavimas ir transportas. Mūsų Turizmo fakultetas yra Ika miestelyje, šalia Opatijos. Nuvykti į universitetą užtrukdavo apie 1,5 valandos: 10min iki centro, 45min-1,5val nuo centro iki fakulteto priklausomai ar piko valandos ar ne. Gauti autobuso kortelę buvo lengva (kortelę galima nusipirkti "Autotrolej" ofise, Rijekos centre), mėnesiui kainuodavo apie €15. Rijeka yra suskirstyta į zonas. Centras yra pirmoje zonoje, kuo toliau nuo centro, tuo didesnis zonos skaičius (iš viso yra 4 zonos). Kadangi fakultetas priklauso 4tai Rijekos zonai, mes turėdavome pirkti mėnesinį bilietą keturioms zonoms ir galėdavome keliauti aplink visą Rijeką - net ir į artimiausius nedidelius miestelius, taip pat ir į kalnus.

Autobuso bilietus taip pat galite pirkti per "Smartica" programėlę. Patariu nepasitikėti programėlėse skelbiamais autobusų tvarkaraščiais - dažniausiai jie neatitinka realaus autobusų kursavimo. Tam, kad autobusus sustotų reikiamoj stotelėj, autobuse reikia spausti stop mygtukus, kitaip jis nuvažiuos toliau. Šiaip autobusai dažnai vėluoja arba pravažiuoja anksčiau, tai reikia atsakingai planuoti kelionės laiką.

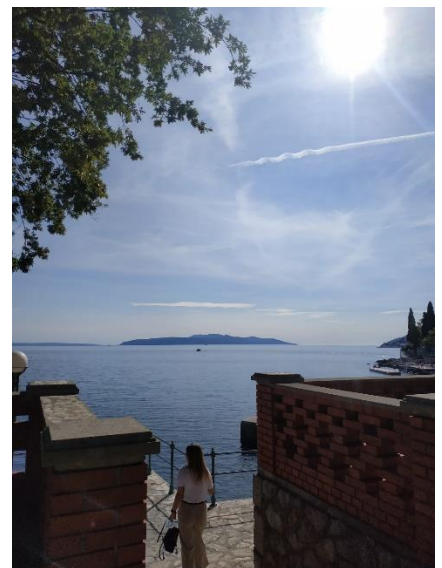
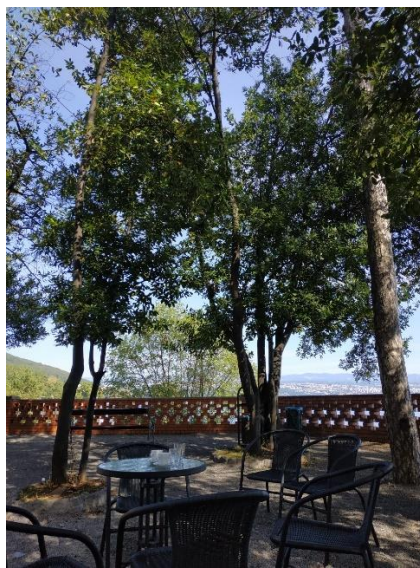
Kroatai turi savo taksi programėlę "Cameo" - jei gerai atsimenu, pirmi 5km tekainuoja 25 kunas = 3/4€ Kelionė nuo centro iki Trsat bendrabučio kainuoja tik 25kunos. Svarbu žinoti, jog Cameo negalite atsiskaityti kortele, tik grynais. Netgi pridėjus kortelę per programėlę, vis tiek nepavyks atsiskaityti. Taip pat veikia Bolt ir Uber programėlės, atsiskaitymas kortelėmis veikia, išbandėm.

Oras. Pačios buvome prigašdintos, jog Rijeka yra antras Londonas ir ten amžinai lyja, bet mums turbūt labai pasisekė, nes saulėtų dienų buvo daugiau nei lietingų. Tačiau skėtį vis tiek vežkitės ir patartina stiprų, nes vėjas "Būra" sulaužys visus silpnus skėčius. O geriausia, dar būnant Lietuvoje reiktų nusipirkti rimtą lietpaltį, nes Rijekoj ieškojome, bet neradome.

Erasmus grupė. Prieš prasidedant semestruui mes prisijungėme į Facebook ir WhatsApp grupes, kur būdavo skelbiama informaciją apie būsimus įvykius ir šventes. Deja, galėjome dalyvauti tik pirmąjį mėnesį, nes nuo lapkričio mėnesio prasidėjo griežtesni apribojimai. Spėjo įvykti "Vėliavų vakarėlis", sporto, orientacinės ir savanorystės dienos, kur galėjo savanoriai sutvarkyti paplūdimį.

Keletas nuotraukų

Fakultetas išsidėstęs ant jūros kranto, todėl labai gaila, jog tiek mažai kartų teko ten apsilankyti, nes aplinka labai graži. Kiemelyje yra išdėlioti stalai ir daugiausia visi pietauja čia, nes valgykla nedidelė. Nuo universiteto pusės atsiveria labai gražus vaizdas.

Taip pat, teko galimybė nuvykti su grupe į Nikolo Teslos gimtinę bei Plitvicos Nacionalinį parką ir į Kroatijos šiaurės vakarus – Istrijos pusiasalį.

Rijeka - miestas prie jūros Kroatijoje yra puiki vieta, kur galima pasiekti kitus gražius miestus, bei kitas šalis - Slovėniją ir Italiją. Į Erasmus grupę visi yra draugiškai priimami ir laukiami, tam yra skirtos WhatsApp ir Facebook grupės.

Plitvicos Nacionaliniame parke

Kalnuose

Opatijos miestelis šalia universiteto

Rekomenduotume Erasmus+ programą studentams, nebijantiems iššūkių ir kurie nori įgyti daugiau bendravimo įgūdžių ir pajauti kitos šalies kultūrą. Keliavimas ir kraustymasis pandemijos metu yra brangesnis nei įprastai, tai turėtumėte tai apmąstyti prieš nusprenddami apie pasirinktą šalį. Būtina vežtis savų pinigų. Susikalbėti angliškai neturėtų kilti bėdų, tačiau suprasti rusų kalbą bus tikrai naudinga, nes slavų kalbos panašios.